

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 200#r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Wydział XVII

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marta Sadowska

Protokolant sekr. sąd Monika Rasińska

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2004r. w Warszawie

sprawy z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

przeciwko A.K. (...) Szkoła (...) w K.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

o Uznaje za niedozwolone stosowanie i zakazuje wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowień wzorców umów o nazwie „umowa o świadczeniu usług w zakresie kształcenia” i „umowa o świadczeniu usług w zakresie kształcenia indywidualnego” o następującej treści:

- 1) pkt 3.4 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia i pkt 3.3 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia indywidualnego: „W przypadku niedokonania przez słuchacza odpowiedniej wpłaty w terminie przewidzianym niniejszą umową (...) naliczać będzie odsetki karne w wysokości 1% (jednego procenta) wartości zaległej zapłaty za każdy dzień zwłoki.”
- 2) zdanie pierwsze pkt 3.5 wzorca umowy o świadczeniu usług w zakresie kształcenia i pkt 3.4 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia indywidualnego: „wpłaty dokonane przez słuchacza na rzecz (...) mają charakter bezzwrotny”
- 3) pkt 6.5 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia oraz pkt 6.5 wzorca umowy o świadczeniu usług w zakresie kształcenia indywidualnego: „Za Sąd właściwy do rozpoznawania spraw spornych strony uznają Sąd miejscowo właściwy dla (...)”

II Zasądza od pozwanego A. K. (...) Szkoła (...) w K. na rzecz powoda Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III Wpis tymczasowy w kwocie 500 (pięćset złotych) uznaje za ostateczny i nakazuje go pobrać na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego tytułem zwrotu nieuiszczonego wpisu od którego powód był zwolniony.

IV Zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

SSR del. Marta Sadowska

UZASADNIENIE

Powód Prezes Urzędu Ochrony konkurencji i konsumentów wnosił o uznanie za niedozwolone stosowanie i zakazanie stosowania przez pozwanego w obrocie z konsumentami postanowień wzorców umów o nazwie „umowa o świadczenie usług w zakresie kształcenia” oraz „umowa o świadczenie usług w zakresie kształcenia indywidualnego” o treści następującej:

A) pkt 3.4 wzorca umowy świadczenia usług w zakresie kształcenia i pkt 3.3 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia indywidualnego: „W przypadku nie dokonania przez słuchacza odpowiedniej wpłaty w terminie przewidzianym niniejszą umową (...) naliczać będzie odsetki karne w wysokości 1% (jednego procenta) wartości zaległej zapłaty za każdy dzień zwłoki”.

B) pkt 3.5 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia oraz pkt 3.4 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia indywidualnego”, w zakresie:

„ Wpłaty dokonane przez słuchacza na rzecz (...) mają charakter bezzwrotny”

C) pkt 6.5 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie usług w zakresie kształcenia i pkt 6.5 wzorca umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia indywidualnego:

„ Za Sąd właściwy do rozpatrywania spraw spornych strony uznają Sąd

miejscowo właściwy dla (...)” Ponadto powód wnosił o publikację prawomocnego wyroku i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany prowadzi działalność gospodarczą jako szkoła (...) w K. i w obrocie z konsumentami posługuje się w/w wzorcami umów, w których zamieszczone są zakwestionowane postanowienia umowne, które nie były uzgodnione indywidualnie z konsumentami.

Zdaniem powoda zakwestionowane postanowienia umowne wzorca umowy z pkt I A pozwu jest niedozwolone na podstawie art. 385³ pkt 17 kc i art. 385¹ § 1 kc, gdyż przewiduje rażąco wysokie odsetki dla konsumenta w przypadku nieterminowych wpłat na rzecz pozwanego.

Odnośnie zakwestionowanych postanowień wzorców z pkt I B pozwu, to zdaniem powoda stanowi ono niedozwoloną klauzulę określoną w art. 385¹ § 1 kc i art. 385³ pkt 12 i 13, pkt 16 kc min. Gdyż uniemożliwia zwrot konsumentowi uiszczony kwoty za świadczenie nie spełnione w całości lub w części.

Odnośnie zakwestionowanych postanowień wzorców umów z pkt I C, to stanowi niedozwoloną klauzulę umowną określoną w art. 385³ pkt 23 kc, gdyż choć nie zamyka konsumentowi drogi sądowej, to faktycznie może ją utrudnić. Według powoda powyższe postanowienia wzorca umowy może stanowić zagrożenie interesu konsumenta w sytuacjach, kiedy zmuszałoby go do prowadzenia procesu przed sądem w odległej miejscowości. Pozwany: A. K.- (...) Szkoła (...) w K. wnosił o oddalenie powództwa i podał, że od dnia 15 listopada 2003r. zaprzestał stosowania niektórych z zakwestionowanych postanowień wzorców umów oraz że od 4.11.2004r. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje: Pozwany prowadził działalność gospodarczą w zakresie nauczania języków obcych do dnia 4.11.04r /dowód wypisy zaświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej k.20, 65/. W obrocie z konsumentami /słuchaczami/ pozwany przy zawieraniu umów o nazwie: „Umowa o świadczenie usług w zakresie kształcenia” i „Umowa o świadczeniu usług w zakresie kształcenia indywidualnego”, w których znajdowały się zakwestionowane postanowienia umowne.

Od 15 listopada 2003r. pozwany zaprzestał stosować zakwestionowane postanowienia umowne wzorców z pkt I A i C pozwu.

/dowód: wzorce umów k 11-12, 13-14, umowy zawierane z konsumentami k-15-16, k 23, 28-29, k 31-32, pismo pozwanego z k 41-42-43, zmieniony wzorzec umowny k 45-46/. Powództwo jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 479³⁹ kpc z żądaniem uznania postanowień wzorca umowy za niedozwolone można wystąpić również wtedy, gdy pozwany zaniechał jego stosowania, jeżeli od tego zaniechania nie minęło sześć miesięcy. W związku z tym, że pozwany zaniechał stosowania niektórych zakwestionowanych wzorów przed upływem sześciu miesięcy od wniesienia pozwu /23.02.2004r/ wytoczenie niniejszego powództwa było możliwe. Z kolei zaniechanie stosowania przez pozwanego zakwestionowanych postanowień wzorca po wniesieniu powództwa pozostaje bez wpływu na bieg sprawy /art. 479⁴⁰kpc/.

Odnosnie analizy zakwestionowanych postanowień umownych wzorów, to te z pkt I A pozwu są niedozwolone, gdyż w porównaniu z wysokością ustawowych odsetek za opóźnienia w spełnieniu świadczenia, przewidują dla konsumenta rażąco wygórowane odsetki umowne co narusza art. 385³ pkt 17 kc jak również narusza dobre obyczaje i rażąco narusza interes konsumenta, gdyż powyższy zapis zmierza do nadmiernego wzbogacenia się pozwanego kosztem konsumenta.

Odnosnie postanowień umownych wzorców umów z pkt I B pozwu, to mają one charakter niedozwolony, gdyż uniemożliwiają zwrot konsumentowi dokonanych przez niego opłat w przypadku jego rezygnacji z kursu po jego rozpoczęciu, co stanowi naruszenie zakazów z art. 385³pkt 12, 13 i 16 kc. Konsument uprawniony jest do żądania zwrotu wpłaconych kwot, jeżeli rezygnuje przed rozpoczęciem kursu. W przypadku, gdy pozwany odwołuje zorganizowanie kursu obowiązany jest jedynie do zwrotu tego co otrzymał od konsumenta. W przypadku zaś rezygnacji konsumenta jest to tylko możliwe, gdy następuje ona przed rozpoczęciem kursu. Po rozpoczęciu kursu słuchacz nie ma prawa do zwrotu części swojego świadczenia za częściowo niewykorzystany kurs- w przypadku jego rezygnacji.

Powyższe powoduje nierówne rozłożenie praw i obowiązków stron umowy z pokrzywdzeniem konsumenta.

Odnosnie ostatniego zakwestionowanego wzorca umowy, to Sąd w pełni podziela stanowisko powoda przedstawione w pozwie, że jest to niedozwolona klauzula umowna w świetle art. 385³ pkt 23 kc, gdyż wymusza w przypadku sporów sądowych wynikających z umowy, aby były one rozpoznawane przez sąd miejsca siedziby pozwanego, co może narażać konsumenta na duże utrudnienia związane z podróżą do odległych miejscowości, a przecież w przypadku gdy stroną pozwaną jest konsument sądem właściwym jest sąd miejsca zamieszkania.

Z tych powodów Sąd orzekł jak w wyroku, że w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania na podstawie art. 98 i 99 kpc i art. 479⁴⁴ § 2 kpc.